Pregaria.cat

Entrada

Memòria

Per MartaF el dc., 04/11/2020 - 08:00

El 1855, el cap amerindi Seath'tl, més conegut com a Seattle, va enviar una carta al president dels Estats Units, Franklin Pierce, el gran home blanc que li volia comprar els territoris que avui dia formen l'Estat de Washington. La resposta que li va adreçar és una ecomirada tan profunda com l'esguard d'una àguila que ens sobrevola i ens assetja sense descans des de llavors. I ara, orfes de consciència i de memòria perquè ho hem oblidat tot o, potser, perquè mai no hem entès res de res, cal que rellegim el passat per tornar a començar: «La terra és preciosa i menysprear-la és menysprear-ne el Creador. Els blancs també passaran; tal vegada més de pressa que totes les altres tribus. Contamineu els vostres llits i una nit sereu sufocats per les vostres pròpies deixalles».

Han passat 165 anys des d'aquell manifest per salvar la terra de les urpes del mercantilisme, però no ha canviat gaire res perquè vivim en un món ferit de mort que xiscla amb totes les lletres del dol. I tancar els ulls al canvi climàtic no esborra la desforestació de l'Amazònia, la destrucció de la capa d'ozó, el desglaçament dels pols a l'Àrtic i a l'Antàrtida, la pujada del nivell del mar, la desaparició d'ecosistemes, l'extinció de milers d'espècies, l'augment global de la temperatura, el risc de desertització… I la llista continua perquè ja ens ho va advertir el savi amerindi Seattle: «La vida s'ha acabat. Ara comença la supervivència». I la humilitat de la solució arrela com una llavor en les paraules del cap Seattle, que és blat que germina perquè tots som espigues de Déu: «Cada tros d'aquesta terra és sagrat per al meu poble. Cada branca brillant d'un pi, cada grapat de sorra de les platges, la penombra de la selva densa, cada raig de llum i el brunzit dels insectes són sagrats en la memòria i la vida del meu poble».